

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 19.7.2012
COM(2012) 371 final

2012/0179 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastusta koskevista erityisedellytyksistä, Koillis-Atlantin kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskevista säännöksistä ja asetuksen (EY) N:o 2347/2002 kumoamisesta

{SWD(2012) 202 final}

{SWD(2012) 203 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Koillis-Atlantilla harjoitettava syvänmeren kalastus on osittain perinteisten rannikkolaivastojen (Portugali) ja suurten, eri kalastusalueilla liikkuvien troolareiden (Ranska, Espanja) hallinnassa. Niiden yhteenlaskettu osuus Koillis-Atlantin puretuista saaliista on yhden prosentin luokkaa, vaikka monien kalastusyhteisöjen taloudellinen elinkelpoisuus on tietyssä määrin riippuvainen syvänmeren kalastuksesta. Kalastusta harjoitetaan unionin vesillä ja kansainvälisillä vesillä, joita hallinnoidaan Koillis-Atlantin kalastuskomission (NEAFC) puitteissa tehdyillä sopimuksilla.

Syvänmeren kannat ovat kalakantoja, joita pyydetään mannerjalustojen pääasiallisten kalastusalueiden ulkopuolella. Niitä esiintyy mannerjalustojen rinteillä tai merenalaisten vuorten yhteydessä. Syvänmeren kalastukseen on vasta vuodesta 2003 alkaen sovellettu kalastusmahdollisuuksien yksityiskohtaista hallinnointia (suurimmat sallitut saaliit, pyyntiponnistuksen enimmäistaso). Tätä ennen kyseistä kalastusta harjoitettiin suurelta osin sääntelemättömästi, ja siinä näkyi paikoitellen tyypillisiä merkkejä kilpakalastuksesta. Tämä johti kantojen romahtamiseen.

Kalastusmahdollisuuksien hallinnoinnin käyttöönoton myötä toteutettiin erinäisiä teknisiä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan eräiden pyydysten käyttöä syvemmissä vesissä tai kielletään kalastus eräillä alueilla, joiden merenpohjan biologinen monimuotoisuus on suuri. Nämä yhteisen kalastuspolitiikan (YK) puitteissa asetetut kalastuskiellot perustuvat luontotyyppidirektiivin¹ mukaisesti jäsenvaltioissa toteutettuun Natura 2000 -alueiden nimeämiseen, tai ne ovat yleisiä varotoimenpiteitä.

Syvänmeren kalastusta koskevia NEAFC:n toimenpiteitä, jotka hyväksyttiin ja saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä, ovat verkkokalastuksen kieltäminen, rauhoitusalueiden perustaminen sellaisten merenpohjan luontotyyppien suojelemiseksi, jotka ovat tärkeimpiä biologisen monimuotoisuuden lähteitä (haavoittuvat meriekosysteemit), ylärajan asettaminen vuosittaiselle pyyntiponnistukselle ja nykyisen kalastustoiminnan kartoittaminen tarkoituksena asettaa uusien kalastusten ehdoksi ympäristövaikutusten ennakoarvioinnin laatiminen.

Ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa nämä ja muut NEAFC:n suosittelemat tekniset toimenpiteet pantiin täytäntöön kalastusmahdollisuuksia koskevalla vuotuisella neuvoston asetuksella; tällä hetkellä koko Koillis-Atlantilla sovelletaan siirtymäjärjestelyä², joka kattaa myös NEAFC:ssä hyväksytyt toimenpiteet.

Unioni antoi alueellisten kalastusjärjestöjen sääntelyn piiriin kuulumattomien kansainvälisten vesien osalta erityisasetuksen, jossa kielletään pohjapyydysten käyttö aavalla merellä ilman

---

¹ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

² Asetus (EY) N:o 1288/2009, EUVL L 347, 24.12.2009, s. 6.

ennalta tehtyä vaikutusten arviointia (asetus (EY) N:o 734/2008). Asetus vastasi YK:n yleiskokouksen päätöslauselmaa 65/105³ syvänmeren kalastuksen kestävästä hoidosta.

Unioni on vuodesta 2002 alkaen soveltanut Koillis-Atlantin syvänmeren kalastusta harjoittaviin kalastusalueisiin erityisen pääsyn järjestelmää (asetus (EY) N:o 2347/2002), joka koostuu seuraavista neljästä osatekijästä: kapasiteetin rajoittaminen, tiedonkeruu, pyyntiponnistuksen seuranta ja valvonta.

Tähän mennessä toteutetuilla toimenpiteillä ei ole pystytty tehokkaasti ratkaisemaan kalastukseen liittyviä tärkeimpiä ongelmia, jotka ovat seuraavat.

- (1) Kyseisten kantojen suuri herkkyyks kalastukselle; monet niistä kestävät vain alhaista kalastuspainetta pidemmällä aikavälillä, mikä ei ole taloudellisesti kannattavaa;
- (2) pyydysten alalla suurin riski ainutkertaisten ja haavoittuvien meriekosysteemien tuhoutumisesta liittyy pohjatroolikalastukseen. Tähän mennessä tapahtuneen tuhoutumisen laajuudesta ei ole tietoa;
- (3) syvänmeren lajien troolikalastukseen liittyy suuri määrä syvänmeren lajien tahattomia saaliita (keskimäärin 20–40 painoprosenttia, mutta myös huomattavasti suurempia yksittäisiä piikkejä);
- (4) Kalastuspaineen kestävä tason määrittely tieteellisten lausuntojen avulla on erityisen vaikeaa.

Koska syvänmeren kannat ovat hyvin herkkiä kalastukselle, ne voivat romahtaa lyhyessä ajassa, ja niiden elpyminen saattaa kestää hyvin kauan tai epäonnistua. Kantojen biologinen tila on suurelta osin tuntematon. Joidenkin kantojen katsotaan romahtaneen, ja toiset ovat alkaneet vakautua alhaisen hyödyntämisen tasolle. Yleisesti ottaen kyseinen kalastus ei ole kestävä. Siitä alkaen, kun kalastusmahdollisuuksia alettiin säännellä, ne ovat jatkuvasti vähentyneet.

Tieteellisistä tutkimuksista saatavat biologiset tiedot eivät todennäköisesti riitä kantojen analyttisten kokonaisarviointien laatimiseen lähivuosina. Komissio tarkastelee keinoja parantaa syvänmeren lajeja koskevaa tieteellisten tutkimusten ja tiedonkeruun järjestelmää tulevalle ohjelmakaudella. Kestävään enimmäistuottoon tähtäävää hallinnointikonseptia ei voida tällä hetkellä soveltaa syvänmeren kantoihin puutteellisten tietojen vuoksi. Vuoteen 2012 asti on käynnissä tärkeä tutkimushanke (”deepfishman”). Hankkeen tavoitteena on laatia toissijaisiin indikaattoreihin perustuvia pyyntisääntöjä ottaen huomioon, että ensisijaiset indikaattorit (kalastuskuolevuus ja kannan koko) eivät ole tiedossa (DEEPFISHMAN⁴, viite 227390).

---

³ A/RES/61/105, annettu 8 päivänä joulukuuta 2006 - Kestävä kalastus, sekä vuoden 1995 sopimus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta, ja siihen liittyvät asiakirjat.

⁴

http://cordis.europa.eu/fetch?CALLER=FP7_PROJ_ES&ACTION=D&DOC=19&CAT=PROJ&QUERY=01308a670983:f6dc:57618e7e&RCN=90982

Meristrategiadirektiivin mukainen jäsenvaltioiden velvoite meriekosysteemien hyvän tilan saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi vuoteen 2020 mennessä⁵ edistää syvänmeren kalastuksen harjoittamista koskevien edellytysten kriittistä arviointia, ympäristöön ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvät näkökohdat mukaan lukien.

Tämän ehdotuksen yleisenä tavoitteena on varmistaa mahdollisimman suuressa määrin syvänmeren kantojen kestävä hyödyntäminen siten, että kyseisten kalastusten ympäristövaikutus vähenee, ja parantaa tieteellisen arvioinnin tietopohjaa. Niin kauan kuin tiedot ja menettely eivät ole saavuttaneet vaadittua tasoa kestävään enimmäistuottoon perustuvan kalastushoidon mahdollistamiseksi, kyseistä kalastusta on hallinnoitava kalastushoidon ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisesti.

Meriekosysteemiin kohdistuvien tuhoavien vaikutusten vähentämiseksi tässä kalastuksessa olisi luovuttava asteittain pohjatroolien käytöstä, sillä ne vahingoittavat haavoittuvia meriekosysteemejä eniten ja johtavat suureen määrään syvänmeren lajien tahattomia saaliita. Siirtymäkauden rajoituksiin, jotka koskevat pohjaverkkojen käyttöä yli 600 metrin syvyydessä ja 200–600 metrin syvyydessä, olisi liitettävä kielto harjoittaa syvänmeren lajien kohdennettua kalastusta.

Ehdotuksessa tarkastellaan myös mahdollisuutta yksinkertaistaa kyseisten kantojen hallinnointia, johon sovelletaan nykyisellään kahta järjestelyä: saalisrajoituksia ja kapasiteetin/pyyntiponnistuksen rajoittamista. Niiltä osin kuin tämä päällekkäisyys ei ole tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi, ehdotetaan asianomaisten kalastusten sääntelyä ainoastaan yhden hallinnointivälineen avulla.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

Vuoden 2002 pääsyjärjestelmän tarkastelua koskeneen Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoitetun tiedonannon⁶ jälkeen komissio laati vaikutustenarvioinnin tulevista toimintapoliittisista vaihtoehdoista ottamalla jäsenvaltiot ja alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat mukaan toimintaan. Se kuuli myös tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF) eräistä syvänmeren kalastuksen hallinnointiin liittyvistä teknisistä näkökohdista.

Kuulemisessa saatujen vastausten perusteella oltiin yleisesti sitä mieltä, että vuoden 2002 pääsyjärjestelmää on tarpeen parantaa. Sidosryhmien näkemykset vaihtelivat kuitenkin merkittävästi toteutettavien toimenpiteiden suhteen:

Jäsenvaltiot korostivat pyyntiponnistusta koskevan raportoinnin, pyyntiponnistuksen hallinnoinnin ja kapasiteetin hallinnoinnin vähäistä arvoa tämänhetkisessä järjestelyssä ottaen erityisesti huomioon, että rekisteröity kapasiteetti (myönnettyihin lupiin perustuva) ei itse asiassa vastaa todellista kalastustilannetta. Liian monilla aluksilla näyttää olevan lupa kalastaa syvänmeren lajeja, jotka muodostavat vain pienen osan niiden kokonaissaaliista. Tällaiset alukset eivät oikeastaan kuulu syvänmeren kalastuksen alalle. Jäsenvaltiot esittivät kriittisiä kommentteja myös saaliiden poisheittämisestä ja väittivät, että osasyynä olivat kalastusasetukset. Ne korostivat myös, että pääsyjärjestelmää on tärkeää mukauttaa uuteen

⁵ Ks. meristrategiadirektiivi 2008/56/EY, EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁶ KOM(2007) 30 lopullinen.

valvontakehykseen. Ne suhtautuivat varauksella hallinnointitavan ennalta määrittelyyn ainakin ennen kuin meneillään olevasta DEEPFISHMAN-tutkimushankkeesta on tehty johtopäätökset.

Säänneltävien lajien luettelon osalta jäsenvaltiot myönsivät johdonmukaisten kriteerien tarpeen mutta korostivat, että kaikenlaiset muutokset vaikuttaisivat kalastustapoihin ja hallinnointiin. Lisäksi ne painottivat tarvetta kunnioittaa saavutettuja oikeuksia suhteellisen vakauden periaatteen mukaisesti. Tiedonkeruuta koskevien erityisvaatimusten osalta ne vastustivat aluksella olevien tarkkailijoiden toteuttamaa laajempaa tieteellistä tarkkailua ja kannattivat syvänmeren kalastusta koskevan tiedonkeruun yhdentämistä osaksi laajempia tiedonkeruupuitteita, joiden mukaisesti eräisiin syvänmeren lajeihin keskittyviin kalastuksiin tehdään jo nyt pistokokeita. Joitakin epäilyjä esitettiin siitä, olisivatko kantojen analyttisiin arviointeihin siirtymisestä aiheutuvat kustannukset perusteltuja ottaen huomioon toiminnan pienimuotoisuus. Epäilijöiden mielestä olisi suosittava kalakantojen kehityssuuntauksiin perustuvaa ennalta varautuvaa lähestymistapaa.

Unionin luoteisten ja lounaisten vesien alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat, joita kuultiin asiassa, korostivat syvänmeren kalastuksen johdonmukaisen määritelmän tarvetta ja kannattivat hoitotoimenpiteiden kohdentamista aluksiin, jotka ovat erikoistuneet kyseiseen kalastukseen. Ne esittivät kuitenkin, ettei aluksia, jotka ovat harjoittaneet syvänmeren kalastusta aiemmin ja sittemmin edistäneet kannan elpymistä suuntautumalla muihin kalastuksiin, kiellettäisi palaamasta syvänmeren kalastuksen pariin. Ehdotettiin kalastuskohtaista pyyntiponnistuksen hallinnointia, joka voisi olla erilainen muutamasta useampaa kalastusta harjoittavasta suuresta aluksesta muodostuville ryhmille ja monista pienistä aluksista koostuville ryhmille. Toimikunnat vaativat lisätoimia haavoittuvien meriekosysteemien suojelemiseksi sekä järjestelmää kalastuslupien myöntämiseksi, uusimiseksi ja peruuttamiseksi.

Kansalaisjärjestöjen liittoutuma Deep-sea Conservation Coalition painotti tarvetta asettaa pohjatroolien käytölle edellytykset, jotka vastaavat aavalla merellä sovellettavia edellytyksiä, ja korosti, että troolikalastuksessa saataviin syvänmeren lajien tahattomiin saaliisiin liittyvä ongelma oli edelleen ratkaisematta.

Eri toimintavaihtoehtoihin perustuvassa vaikutusten arvioinnissa keskityttiin viiteen vaihtoehtoon. Niistä kolmea ei tarkasteltu lähemmin, koska niiden ei katsottu edustavan merkityksellisiä hallinnointitapoja, ja niistä aiheutuisi huomattavasti enemmän haittoja kuin etuja. Nämä vaihtoehdot olivat seuraavat: a) jatketaan nykyistä järjestelmää tekemällä siihen vain tarvittavat päivitykset; b) kielletään syvänmeren lajien kalastus kokonaan, ja c) supistetaan järjestelmää muuttamalla se NEAFC:n hyväksymien toimenpiteiden toteuttamisvälineeksi ja soveltamalla kyseisiä toimenpiteitä myös unionin vesillä.

Kaksi suhteellisia etuja tarjoavaa vaihtoehtoa olivat seuraavat: d) luovutaan vähitellen syvänmeren lajien pyytämiseen käytettävistä haitallisimmista pyydyksistä, tai e) otetaan unionin vesillä käyttöön hoitovaatimukset, jotka kehitettiin aavalla merellä harjoitettavaa pohjakalastusta varten. Vaihtoehto d tuli valituksi, sillä se katsottiin tehokkaammaksi ja yksinkertaisemmaksi välineeksi, kun taas vaihtoehto e johtaisi laaja-alaisten säännösten lisääntymiseen ja niille ominaisiin rajoituksiin, jotka heikentäisivät valmiiksi taantuneeseen kalastukseen tehtäviä investointeja. Koska kalastusviranomaisten määrää ollaan säästötoimenpiteiden myötä supistamassa, ylimääräisten ja laaja-alaisten toimenpiteiden käytännön täytäntöönpanosta ei ole riittäviä takeita.

Nykyinen lajikohtaiseen pyyntiponnistukseen liittyvä raportointijärjestelmä olisi yksinkertaistamisen vuoksi lakkautettava. Pyyntiponnistuksen seuranta voidaan paremmin varmistaa vuotuisiin tietojen toimituksiin perustuvalla tiedonkeruupuitteiden⁷ mukaisella säännöllisellä toiminnalla, johon yhdistetään komission esittämiä hallinnollisia ad hoc -raportointivaatimuksia, joita käytetään esimerkiksi, kun epäillään pyyntiponnistusrajoitusten noudattamista tai kun tietojen laatu on riittämätön. Asetuksen soveltamisalaa on tarkennettu, jotta varmistetaan, että tämä asetus koskee kaikkia syvänmeren lajien kohdennettua kalastusta harjoittavia aluksia ja että alukset, jotka saavat kyseisiä lajeja sivusaaliiksi, eivät lisää kyseistä kalastusta. Tiedonkeruuta koskevat erityissäännöt mukautetaan tämän lisäksi tiedonkeruupuitteisiin varmistuen, että jäsenvaltiot käyttävät samoja tilastostandardeja ja syöttävät kerätyt tiedot yhteen ja samaan tallennus- ja käsittelyjärjestelmään. Tieteellisten tietojen keruuta koskevien vaatimusten noudattamatta jättäminen johtaisi kalastuksenhoidon varoimenpiteenä sovellettavaan kalastusmahdollisuuksien menettämiseen.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Tässä ehdotuksessa esitetään puiteasetusta syvänmeren lajien kohdennetun kalastuksen harjoittamiselle Koillis-Atlantilla, johon kuuluvat unionin vedet, Espanjan ja Portugalin syrjäisimmät alueet mukaan lukien, ja kansainväliset vedet.

Asetusehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta. Tämä ehdotus kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi siihen ei sovelleta toissijaisuusperiaatetta.

Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 vahvistetaan YKP:n yleinen sääntelykehys. Sen 4 artiklassa vaaditaan vahvistamaan unionin toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä, vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja kestävästä kalastustoiminnan harjoittamista.

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Jäsenvaltiot voivat laatia omia laivastojaan varten toimenpiteitä, jotka johtavat syvänmeren kalavarojen kestävämpään hoitoon. Monet syvänmeren kannat on kuitenkin jaettu jäsenvaltioiden välillä (joissain tapauksissa yhden jäsenvaltion laivasto toimii useimmiten toisen jäsenvaltion vesillä). Tästä syystä jäsenvaltiot ovat haluttomia soveltamaan omiin laivastoihinsa rajoittavia toimenpiteitä, ellei samoja tai vastaavia sääntöjä sovelleta myös naapurimaiden laivastoihin.

Valittu toimintaväline on unionin tason asetus. Itsesääntelyn ei katsota olevan vaihtoehto. Sääntelemättömästä syvänmeren kalastuksesta saatujen kokemusten perusteella ei voida riittäväällä varmuudella olettaa, että alalla laadittaisiin ja pantaisiin täytäntöön omat käytäntösäännöt, joilla varmistettaisiin kyseisten kalavarojen kestävä pyynti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

---

⁷ Perustuu asetukseen (EY) N:o 199/2008.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastusta koskevista erityisedellytyksistä, Koillis-Atlantin kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskevista säännöksistä ja asetuksen (EY) N:o 2347/2002 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen⁸,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002¹⁰ vaaditaan vahvistamaan yhteisön toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä, vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja kestävä kalastustoiminnan harjoittamista ja ovat tarpeen kalavarojen järkipäätöksen ja vastuullisen hyväksikäytön varmistamiseksi. Mainitun asetuksen 2 artiklassa vaaditaan noudattamaan ekosysteemiin perustuvaa ja ennalta varautuvaa lähestymistapaa toteutettaessa toimenpiteitä kalastuksen meriekosysteemiin kohdistamien vaikutusten saattamiseksi mahdollisimman vähäisiksi.
- (2) Unioni on sitoutunut panemaan täytäntöön Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen hyväksymät päätöslauselmat, erityisesti päätöslauselmat 61/105 ja 64/72, joissa valtioita ja alueellisia kalastusjärjestöjä kehoitetaan varmistamaan syvänmeren haavoittuvien meriekosysteemien suojaaminen pohjapyydysten tuhoisilta vaikutuksilta sekä syvänmeren kantojen kestävä hyödyntäminen.

---

⁸ , , S. .

⁹ , , S. .

¹⁰ EUVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (3) Komissio arvioi syvänmeren kantojen kalastukseen sovellettavista kalastusmahdollisuuksien saamista koskevista erityisistä vaatimuksista ja niihin liittyvistä edellytyksistä annettua asetusta (EY) N:o 2347/2002¹¹. Komissio havaitsi¹² erityisesti, että asianomainen laivasto oli kooltaan liian suuri, että nimetyissä satamissa suoritettavaa valvontaa ja näytteenotto-ohjelmia koskeva ohjeistus oli puutteellista ja että jäsenvaltioiden pyyntiponnistuksen tasoista laatimien raporttien laatu vaihteli liikaa.
- (4) Jotta voidaan säilyttää tarvittavat kalastuskapasiteetin vähennykset, jotka on tähän mennessä saavutettu syvänmeren kalastuksessa, on aiheellista säätää, että syvänmeren lajien kalastus edellyttää kalastuslupaa, jolla rajoitetaan syvänmeren lajien purkamiseen oikeutettujen alusten kapasiteettia. Jotta hoitotoimenpiteet voitaisiin keskittää syvänmeren kalastuksen kannalta merkityksellisimpään laivastonsaon, kalastusluvat olisi myönnettävä kohdennettua kalastusta tai sivusaaliita varten.
- (5) Syvänmeren lajien pyyntiin oikeuttavan kalastusluvan haltijoiden olisi tehtävä yhteistyötä sellaisen tieteellisen tutkimustoiminnan alalla, joka johtaa syvänmeren kantojen ja syvänmeren ekosysteemien arvioinnin paranemiseen.
- (6) Pyytäessään muita lajeja mannerjalustojen rinteillä, joilla myös syvänmeren kalastus on sallittua, alusten omistajilla olisi oltava syvänmeren lajien sivusaaliisiin oikeuttava kalastuslupa.
- (7) Kaikkien käytettyjen pyydysten joukosta suurimman riskin haavoittuville meriekosysteemeille aiheuttavat syvänmeren kalastuksessa käytettävät pohjatrootit, joilla saadaan myös eniten tahattomia syvänmeren lajien saaliita. Pohjatrootien käyttö olisi sen vuoksi kiellettävä pysyvästi syvänmeren lajien kohdennetussa kalastuksessa.
- (8) Pohjaverkkojen käyttöä syvänmeren kalastuksessa on rajoitettu teknisistä siirtymätoimenpiteistä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 30 päivän kesäkuuta 2011 väliseksi ajaksi annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1288/2009¹³. Myös näiden pyydysten käyttö olisi kiellettävä pysyvästi syvänmeren lajien kohdennetussa kalastuksessa ottaen huomioon tahattomien saaliiden suuret määrät, kun kyseisiä pyydyksiä käytetään kestävämmällä tavalla syvissä vesissä, sekä kadonneista ja hylätyistä pyydyksistä aiheutuvat ekologiset vaikutukset.
- (9) Jotta kalastajilla olisi riittävästi aikaa mukautua uusien vaatimuksiin, nykyisten pohjatrooti- ja pohjaverkkokalastukseen myönnettävien kalastuslupien olisi kuitenkin oltava edelleen voimassa määrätyn ajan.
- (10) Lisäksi alusten, joiden on vaihdettava pyydyksiä voidakseen jatkaa kyseisen kalastuksen harjoittamista, olisi voitava saada rahoitustukea Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta edellyttäen, että uudet pyydykset vähentävät kalastuksen vaikutuksia ei-kaupallisiin lajeihin ja että kansallinen toimintaohjelma mahdollistaa tällaisten toimenpiteiden rahoittamisen.

---

¹¹ EUVL L 351, 28.12.2002, s. 6.

¹² KOM(2007) 30 lopullinen.

¹³ EUVL L 347, 24.12.2009, s. 6.

- (11) Syvänmeren lajien kohdennettua kalastusta harjoittavien alusten ei pitäisi laajentaa kalastuslupansa mukaista toiminta-alueitaan unionin vesillä, paitsi jos arvioidaan, ettei laajentamiseen liity merkittävää riskiä haavoittuviin meriekosysteemeihin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista.
- (12) Eräitä syvänmeren alueella esiintyviä kalakantoja koskeva tutkimustieto osoittaa, että ne ovat erityisen herkkiä kalastukselle ja että niiden kalastusta olisi varotoimenpiteenä rajoitettava tai vähennettävä. Syvänmeren kantojen kalastusmahdollisuuksien ei pitäisi ylittää tasoja, jotka ovat tutkimustietoon pohjautuvia varmuustasoja. Ellei tutkimustietoa ole kantoja tai lajeja koskevien puutteellisten tietojen vuoksi saatavilla, kalastusmahdollisuuksia ei pitäisi myöntää lainkaan.
- (13) Tutkimustiedon mukaan pyyntiponnistusrajoitukset soveltuvat syvänmeren kalastusta koskevien kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen. Ottaen huomioon syvänmeren kalastuksessa käytettävien pyydysten ja kalastustapojen moninaisuus sekä tarve kehittää liitännäistoimenpiteitä, joilla puututtaisiin ympäristöpuutteisiin kalastuskohtaisesti, saalisrajoitukset olisi korvattava pyyntiponnistusajoituksilla vain, jos voidaan varmistaa, että ne on mukautettu eri kalastuksiin.
- (14) Kalastuskohtaisesti mukautetun hallinnoinnin varmistamiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa säilyttämistä koskevia liitännäistoimenpiteitä ja arvioida vuosittain pyyntiponnistustasojen johdonmukaisuutta kestävää hyödyntämistä koskevan tutkimustiedon kanssa. Nykyinen Koillis-Atlantin kalastuskomissiossa (NEAFC) sovittu yleinen pyyntiponnistusrajoitus olisi lisäksi korvattava alueellisesti mukautetuilla pyyntiponnistusrajoituksilla.
- (15) Koska biologisten tietojen keruu onnistuu parhaiten yhdenmukaistettujen tiedonkeruustandardien avulla, on aiheellista yhdentää syvänmeren kalastuksia koskeva tiedonkeruu osaksi yleisiä tieteellisen tiedonkeruun puitteita varmistuen sellaisten lisätietojen tarjonta, jotka ovat tarpeen kyseisen kalastuksen dynamiikan ymmärtämiseksi. Yksinkertaistamisen vuoksi lajikohtainen pyyntiponnistuksen raportointi olisi lopetettava ja korvattava sellaisten jäsenvaltioille osoitettujen toistuvien tutkimustietopyyntöjen analysoinnilla, joissa on syvänmeren kalastuksia koskeva luku.
- (16) Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009¹⁴ vahvistetaan monivuotisten suunnitelmien valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat vaatimukset. Syvänmeren lajeihin, jotka ovat luonnostaan herkkiä kalastukselle, olisi kohdistettava valvonnan suhteen samanlaista huomiota kuin muihin suojeltaviin lajeihin, joiden osalta on sovittu monivuotisesta hoitosuunnitelmasta.
- (17) Syvänmeren lajien pyyntiin oikeuttavan kalastuslupan haltijoiden olisi menetettävä lupansa syvänmeren lajien pyynnin osalta, elleivät he noudata asiaankuuluvia säilyttämistoimenpiteitä.

---

¹⁴ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

- (18) Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskeva yleissopimus hyväksyttiin päätöksellä 81/608/ETY, ja se tuli voimaan 17 päivänä maaliskuuta 1982. Yleissopimuksessa vahvistetaan asianmukaiset puitteet Koillis-Atlantin kansainvälisten vesien kalavarojen järkipäristä säilyttämistä ja hoitoa koskevalle monenväliselle yhteistyölle. NEAFC:ssä hyväksytyt hoitotoimenpiteet sisältävät teknisiä toimenpiteitä NEAFC:n puitteissa säänneltyjen lajien säilyttämiseksi ja hallinnoimiseksi sekä meren haavoittuvien elinympäristöjen suojelemiseksi, varotoimenpiteet mukaan luettuina.
- (19) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään vuotuisiin pyyntiponnistusrajoituksiin liittyviä toimenpiteitä, elleivät jäsenvaltiot ole toteuttaneet tällaisia toimenpiteitä tai jos jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden katsotaan olevan ristiriidassa tämän asetuksen tavoitteiden kanssa tai riittämättömiä tässä asetuksessa esitettyjen tavoitteiden suhteen.
- (20) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka saattavat olla tarpeen tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi tai täydentämiseksi tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet vuotuisiin pyyntiponnistusrajoituksiin liittyviä liitännäistoimenpiteitä tai ne ovat riittämättömiä, silloin kun ne korvaavat saalisrajoitukset.
- (21) Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön uusia sääntöjä Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastuksen sääntelemiseksi ja kumota asetus (EY) N:o 2347/2002.
- (22) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla *Tavoitteet*

Tämän asetuksen tavoitteena on

- a) varmistaa syvänmeren lajien kestävä hyödyntäminen ja minimoida meriympäristöön kohdistuvat syvänmeren kalastustoimien vaikutukset;
- b) parantaa syvänmeren lajeja ja niiden elinympäristöjä koskevaa tutkimustietoa a alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita varten;
- c) panna täytäntöön Koillis-Atlantin kalastuskomission (NEAFC) suosittamia kalastushoitoon liittyviä teknisiä toimenpiteitä.

2 artikla **Soveltamisala**

Tätä asetusta sovelletaan kalastustoimiin tai suunniteltuihin kalastustoimiin seuraavilla vesillä:

- a) unionin vedet Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) osa-alueilla II–XI ja Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitean (CECAF) alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2;
- b) kansainväliset vedet CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.; ja
- c) NEAFC:n sääntelyalue.

3 artikla **Määritelmät**

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 734/2008¹⁵ 2 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.
2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:
  - a) 'ICES-alueet' sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 218/2009¹⁶;
  - b) 'CECAF-alueet' sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 216/2009¹⁷;
  - c) 'NEAFC:n sääntelyalueella' tarkoitetaan vesialueita, jotka kuuluvat Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan ja jotka sijaitsevat kyseisen yleissopimuksen sopimuspuolten lainkäyttövaltaan kuuluvien vesialueiden ulkopuolella;
  - d) 'syvänmeren lajeilla' tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja lajeja;
  - e) 'haavoittuvimmilla lajeilla' tarkoitetaan liitteessä I olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa "Haavoittuvimmat (x)" olevia syvänmeren lajeja;
  - f) 'kalastuksella' tarkoitetaan tietyllä pyydyksellä tietyllä alueella harjoitettavaa tiettyjen lajien kohdennettua kalastustoimintaa;
  - g) 'syvänmeren kalastuksella' tarkoitetaan syvänmeren lajeihin tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa esitettyjen tietojen mukaisesti kohdennettua kalastusta;
  - h) 'kalastuksenseurantakeskuksella' tarkoitetaan lippujäsenvaltion perustamaa toimintakeskusta, jossa on käytössä tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot

---

¹⁵ EUVL L 201, 30.7.2008, s. 8.

¹⁶ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70.

¹⁷ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 1.

automaattista tietojen vastaanottoa ja käsittelyä sekä sähköistä tiedonsiirtoa varten;

- i) 'tieteellisellä neuvoa-antavalla elimellä' tarkoitetaan kansainvälistä kalastusalan tieteellistä elintä, joka täyttää tutkimusperusteisia tieteellisiä lausuntoja koskevat kansainväliset standardit;
- j) 'kestävällä enimmäistuotolla' tarkoitetaan suurinta saalista, joka kalakannasta voidaan pyytää määräämättömän ajan.

II LUKU KALASTUSLUVAT

4 artikla

Kalastuslupatyypit

1. Unionin kalastusalueen harjoittamat syvänmeren lajeihin kohdennetut kalastustoimet edellyttävät kalastuslupaa, jossa syvänmeren lajit ilmoitetaan kohdelajeiksi.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kalastustoimien katsotaan olevan syvänmeren lajeihin kohdennettuja, jos
  - a) syvänmeren lajit ilmoitetaan kohdelajeiksi aluksen kalastuskalenterissa; tai
  - b) aluksella pidetään tai toiminta-alueella käytetään pyydystä, jota käytetään ainoastaan syvänmeren lajien pyyntiin; tai
  - c) aluksen päällikön asianomaisena kalastuspäivänä kalastuspäiväkirjaan merkitsemä syvänmeren lajien prosenttiosuus vastaa vähintään 10:tä prosenttia kokonaissaaliin painosta.
3. Unionin kalastusalueen harjoittamat kalastustoimet, joita ei ole kohdennettu syvänmeren lajeihin mutta joissa saadaan syvänmeren lajeja sivusaaliiksi, edellyttävät kalastuslupaa, jossa syvänmeren lajit ilmoitetaan sivusaaliiksi.
4. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut kaksi kalastuslupatyyppeä on voitava erottaa selvästi toisistaan asetuksen (EY) N:o 1224/2009 116 artiklassa tarkoitettussa sähköisessä tietokannassa.
5. Sen estämättä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, kalastusalueet voivat pyytää, pitää aluksella, jälleenlaivata tai purkaa minkä tahansa määrän syvänmeren lajeja ilman kalastuslupaa, jos kyseinen määrä on alle kynnyksarvon, joksi on vahvistettu 100 kilogrammaa minkä tahansa syvänmeren lajien sekoitusta kalastusmatkaa kohden.

5 artikla
Kapasiteetin hallinnointi

Bruttotonneina ja kilowatteina mitattu kaikkien sellaisten kalastusalusten yhteenlaskettu kalastuskapasiteetti, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä kalastuslupa syvänmeren lajien pyyntiin joko kohde- tai sivusaalislajeina, ei voi minään ajankohtana olla suurempi kuin kyseisen jäsenvaltion sellaisten alusten yhteenlaskettu kalastuskapasiteetti, joista on purettu vähintään 10 tonnia syvänmeren lajeja tämän asetuksen voimaantuloa edeltävistä kahdesta kalenterivuodesta sinä vuonna, jona kyseinen määrä on ollut suurempi.

6 artikla
Kalastuslupahakemuksia koskevat yleiset vaatimukset

Jokaiseen hakemukseen, joka koskee syvänmeren lajien pyyntiin joko kohde- tai sivusaalislajeina oikeuttavaa kalastuslupaa ja kyseisen luvan uusimista, on liitettävä kuvaus alueesta, jolla kalastustoimia aiotaan harjoittaa, pyydystyypistä, pyyntisyvyyksistä ja yksittäisistä kohdelajeista.

7 artikla
Erityisvaatimukset, jotka koskevat pohjapyydysten käytön sallivien kalastuslupien hakemista ja myöntämistä syvänmeren lajeihin kohdennettuja kalastustoimia varten

1. Edellä 6 artiklassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi jokaiseen hakemukseen, joka koskee 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua syvänmeren lajien kohdennettuun kalastukseen myönnettyä kalastuslupaa, jossa sallitaan pohjapyydysten käyttö 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuilla unionin vesialueilla, on liitettävä yksityiskohtainen kalastussuunnitelma, jossa täsmennetään
  - a) suunniteltujen syvänmeren lajeihin kohdennettujen syvänmeren kalastustoimien sijainnit. Sijainti / sijainnit on määriteltävä vuodelta 1984 peräisin olevan maailman geodeettisen koordinaatiojärjestelmän mukaisin koordinaatein;
  - b) viimeisten kolmen kokonaisen kalenterivuoden aikana mahdollisesti harjoitettujen syvänmeren kalastustoimien sijainnit. Kyseiset sijainnit on määriteltävä vuodelta 1984 peräisin olevan maailman geodeettisen koordinaatiojärjestelmän mukaisin koordinaatein, joiden on paikallistettava kalastustoimet mahdollisimman tarkoin.
2. Kaikissa 1 kohdan mukaisesti tehdyn hakemuksen perusteella myönnettyissä kalastusluvuissa on täsmennettävä pohjapyydyks, jota on käytettävä, ja rajoitettava sallitut kalastustoimet alueelle, jolla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu suunniteltu kalastustoiminta ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu nykyinen kalastustoiminta ovat päällekkäisiä. Aluetta, jolla kalastustoimia suunnitellaan harjoitettavan, voidaan kuitenkin laajentaa sen alueen ulkopuolelle, jolla nykyisiä kalastustoimia harjoitetaan, jos jäsenvaltio on arvioinut ja dokumentoinut tutkimustiedon perusteella, että tällaisella laajentamisella ei olisi merkittäviä haittavaikutuksia haavoittuviin meriekosysteemeihin.

8 artikla

Alusten osallistuminen syvänmeren kalastusta koskeviin tiedonkeruutoimiin

Jäsenvaltioiden on liitettävä kaikkiin 4 artiklan mukaisesti myönnettyihin kalastuslupiin tarvittavat edellytykset, joilla varmistetaan, että asianomainen alus osallistuu yhteistyössä asiaankuuluvan tutkimuslaitoksen kanssa kaikkiin tiedonkeruuohjelmiin, joiden soveltamisalaan kuuluvat ne kalastustoimet, joita varten luvat on myönnetty.

9 artikla

Pohjatrooleja tai -verkkoja käyttäville aluksille syvänmeren lajien kohdennettua kalastusta varten myönnettyjen kalastuslupien voimassaolon päätyminen

Pohjatrooleja tai -verkkoja käyttäville aluksille myönnettyjen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kalastuslupien voimassaolo päättyy viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Kyseisen määräajan jälkeen kalastuslupia ei enää myönnetä tai uusita syvänmeren lajien kohdennettuun kalastukseen näillä pyydyksillä.

III LUKU KALASTUSMAHDOLLISUUDET JA LIITÄNNÄISTOIMENPITEET

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

10 artikla

Periaatteet

1. Kalastusmahdollisuudet on vahvistettava sellaiselle syvänmeren lajien hyödyntämistasolle, joka on kestävän enimmäistuoton mukainen.
2. Jos kestävän enimmäistuoton mukaisten hyödyntämistasojen määrittely ei ole parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella mahdollista, kalastusmahdollisuudet on vahvistettava seuraavasti:
  - a) kun parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella määritellään kalastuksenhoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa vastaavat hyödyntämistasot, kalastusmahdollisuuksia ei saa asianomaisen kalastuksenhoitokauden osalta vahvistaa kyseisiä tasoja korkeammiksi;
  - b) kun parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida määrittellä kalastuksenhoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa vastaavia hyödyntämistasoja tiettyä kantaa tai lajia koskevien riittävien tietojen puuttumisen vuoksi, kalastusmahdollisuuksia ei saa myöntää lainkaan kyseisten kalastusten osalta.

2 JAKSO

HALLINNOINTI PYYNTIPONNISTUSRAJOITUKSIN

11 artikla

Yksinomaan pyyntiponnistusrajoituksiin perustuvat kalastusmahdollisuudet

1. Neuvosto voi perussopimuksen mukaisesti päättää siirtyä sekä pyyntiponnistusrajoitusten että saalisrajoitusten muodossa myönnettävien syvänmeren lajien vuotuisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta yksinomaan pyyntiponnistusrajoitusten vahvistamiseen tiettyjen kalastusten osalta.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kunkin syvänmeren kalastuksen pyyntiponnistustasoiksi, joita on pidettävä vertailupohjana kaikille 10 artiklassa vahvistettujen periaatteiden noudattamiseksi edellytetyille mukautuksille, on vahvistettava arvioidut, tutkimustietoon perustuvat pyyntiponnistustasot, jotka ovat yhdenmukaiset asianomaisissa kalastuksissa viimeisten kahden kalenterivuoden aikana saatujen saaliiden kanssa.
3. Pyyntiponnistusrajoituksissa, jotka on vahvistettu 1 ja 2 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava
  - a) syvänmeren kalastus, johon pyyntiponnistusrajoitusta sovelletaan, sekä säännelty pyydys, kohdelaji ja ICES- tai CECAF-alueet, joilla sallittua pyyntiponnistusta voidaan käyttää; ja
  - b) hallinnointia varten käytettävä pyyntiponnistusyksikkö.

12 artikla

Liitännäistoimenpiteet

1. Kun saalisrajoitukset on korvattu 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuotuisilla pyyntiponnistusrajoituksilla, jäsenvaltioiden on lippunsa alla purjehtivien alusten osalta pidettävä voimassa tai otettava käyttöön seuraavat liitännäistoimenpiteet:
  - a) toimenpiteet, joilla vältetään alusten, joihin sovelletaan pyyntiponnistusrajoituksia, kokonaispyyntikapasiteetin lisääntyminen;
  - b) toimenpiteet, joilla vältetään haavoittuvimpien lajien sivusaaliiden lisääntyminen; ja
  - c) vaatimukset poisheittämisen tehokkaasta ehkäisemisestä. Kyseisten vaatimusten tavoitteena on purkaa kaikki alukselle otetut kalat, ellei tämä ole ristiriidassa yhteisen kalastuspolitiikan voimassa olevien sääntöjen kanssa.
2. Toimenpiteiden on pysyttävä voimassa niin kauan kuin on tarpeen 1 kohdan a, b ja c alakohdassa määriteltyjen riskien estämiseksi tai lieventämiseksi.
3. Komissio arvioi jäsenvaltioiden hyväksymien liitännäistoimenpiteiden tehokkuutta niiden hyväksymisen jälkeen.

13 artikla

Komission toimenpiteet tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet liitännäistoimenpiteitä tai ne ovat riittämättömiä

1. Siirretään komissiolle valta antaa 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 12 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen, vuotuisiin pyyntiponnistusrajoituksiin liittyvien toimenpiteiden täsmentämiseksi,
  - a) jos asianomainen jäsenvaltio ei ilmoita komissiolle 12 artiklan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa pyyntiponnistusrajoitusten voimaantulopäivästä;
  - b) jos 12 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa, vaikka ne olisivat 12 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa määriteltyjen riskien estämiseksi tai lieventämiseksi edelleen tarpeen.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 12 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen vuotuisiin pyyntiponnistusrajoituksiin liittyvien toimenpiteiden täsmentämiseksi delegoituja säädöksiä 20 artiklan mukaisesti, jos 12 artiklan 3 kohdan nojalla suoritettun arvioinnin perusteella katsotaan, etteivät jäsenvaltioiden toimenpiteet ole
  - a) yhdenmukaisia tämän asetuksen tavoitteiden kanssa; tai
  - b) riittäviä 12 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa esitettyjen tavoitteiden suhteen.
3. Komission hyväksymillä liitännäistoimenpiteillä on pyrittävä varmistamaan, että tässä asetuksessa vahvistetut tavoitteet ja päämäärät saavutetaan. Kun komissio antaa delegoidun säädöksen, kaikkien jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden soveltaminen lakkaa.

IV LUKU VALVONTA

14 artikla

Valvontasäännösten soveltaminen monivuotisten suunnitelmien osalta

1. Tätä asetusta on pidettävä ”monivuotisena suunnitelmana” asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 tarkoitettussa merkityksessä.
2. Syvänmeren lajeja on pidettävä ”monivuotisen suunnitelman kattamina lajeina” ja ”monivuotisen suunnitelman kattamina kantoina” asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 tarkoitettussa merkityksessä.

15 artikla
Nimetyt satamat

Aluksesta ei saa purkaa yli 100 kilogramman määrää minkään syvänmeren lajien sekoituksia missään muualla kuin syvänmeren lajien purkamiseen nimetyissä satamissa.

16 artikla
Ennakkoilmoitus

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklassa säädetään, kaikkien unionin kalastusalusten päälliköiden, jotka aikovat purkaa aluksesta vähintään 100 kilogrammaa syvänmeren lajeja, edellytetään aluksen pituudesta riippumatta ilmoittavan kyseisestä aikomuksestaan lippujäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

17 artikla
Kalastuspäiväkirjaan syvillä vesillä merkittävät tiedot

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 14 ja 15 artiklan soveltamista, sellaisten kalastusalusten päälliköiden, joilla on 4 artiklan 1 tai 3 kohdan mukainen lupa, on syvänmeren kalastusta harjoittaessaan tai yli 400 metrin syvyydessä kalastaessaan

- a) lisättävä paperimuodossa olevaan kalastuspäiväkirjaan uusi rivi jokaisen nostokerran jälkeen; tai
- b) merkittävät tiedot erikseen jokaisen nostokerran jälkeen, jos aluksiin sovelletaan sähköistä kirjaamis- ja raportointijärjestelmää.

18 artikla
Kalastuslupien peruuttaminen

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 7 artiklan 4 kohdan soveltamista, tämän asetuksen 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kalastuslupien peruuttaminen vähintään vuoden ajaksi seuraavissa tapauksissa:
  - a) kalastusluvassa asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu pyydysten käyttörajoitusten, sallittujen toiminta-alueiden tai tapauksen mukaan niitä lajeja koskevien saalis- tai pyyntiponnistusrajoitusten suhteen, joiden kohdennettu pyynti on sallittua; tai
  - b) alukselle ei ole otettu tieteellistä tarkkailijaa tai sallittu saalisnäytteiden otto tieteellisiä tarkoituksia varten siten, kuin tämän asetuksen 19 artiklassa täsmennetään.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos siinä tarkoitettujen laiminlyönnit ovat aiheutuneet ylivoimaisesta esteestä.

V LUKU

TIEDONKERUU

19 artikla

Tiedonkeruu- ja raportointisäännöt

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tietoa jokaisesta syvänmeren kalastuksesta niiden tiedonkeruuta ja tarkkuustasoja koskevien sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan biologisten, teknisten, ympäristöön liittyvien ja sosioekonomisten tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevassa yhteisön monivuotisessa ohjelmassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008¹⁸ mukaisesti ja muissa kyseisen asetuksen nojalla toteutetuissa toimenpiteissä.
2. Aluksen päällikön tai kenen tahansa muun aluksen toiminnasta vastaavan henkilön edellytetään ottavan alukselle jäsenvaltion sille nimeämä tieteellinen tarkkailija, ellei tämä ole turvallisuussyistä mahdotonta. Päällikön on helpotettava tieteellisen tarkkailijan tehtävien suorittamista.
3. Tieteellisen tarkkailijan tehtävänä on
  - a) suorittaa 1 kohdassa tarkoitettuja toistuvia tiedonkeruutehtäviään;
  - b) määrittää ja dokumentoida aluksen pyydysten mukana alukselle otettujen, samaan ekosysteemiin kuuluvien kivikorallien, pehmeiden korallien, sienieläinten tai muiden organismien paino.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksiensa lisäksi jäsenvaltioihin sovelletaan liitteessä II syvänmeren kalastuksen osalta vahvistettuja erityisiä tiedonkeruu- ja raportointivaatimuksia.
5. Syvänmeren kalastuksesta kerättyjä tietoja, mukaan lukien kaikki liitteen II mukaisesti kerätyt tiedot, on käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 199/2008 III luvussa säädetyn tiedonhallintamenettelyn mukaisesti.
6. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toimitettava kuukausittaisia raportteja kalastuskohtaisesti toteutuneesta pyyntiponnistuksesta ja/tai saaduista saaliista.

---

¹⁸ EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

V LUKU DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET

20 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

VI LUKU ARVIOINTI JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

21 artikla

Arviointi

1. Kuuden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta komissio arvioi jäsenvaltioiden raporttien ja sen tätä tarkoitusta varten pyytämien tieteellisten lausuntojen perusteella tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden vaikutusta ja määrittelee, missä määrin 1 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettut tavoitteet on saavutettu.
2. Arvioinnissa on keskityttävä suuntauksiin seuraavissa aiheissa:
  - a) alukset, jotka ovat ryhtyneet käyttämään pyydyksiä, joiden vaikutus merenpohjaan on vähäisempi, ja niiltä poisheitettyjen saaliiden määrien kehittyminen;

- b) kutakin syvänmeren kalastusta harjoittavien alusten toiminta-alue;
- c) niiden tietojen täydellisyys ja luotettavuus, joita jäsenvaltiot toimittavat tutkimuslaitoksille kantojen arvioimiseksi tai komissiolle tietopyyntöjen yhteydessä;
- d) syvänmeren kannat, joita koskeva tutkimustieto on parantunut;
- e) kalastukset, joita hallinnoidaan yksinomaan pyyntiponnistusrajoituksin, ja liitännäistoimenpiteiden tehokkuus saaliiden poisheittämisen lopettamiseksi ja haavoittuvimpien lajien saaliiden vähentämiseksi.

22 artikla
Siirtymätoimenpiteet

Asetuksen (EY) N:o 2347/2002 mukaisesti myönnetty erityiskalastusluvut pysyvät voimassa, kunnes ne korvataan tämän asetuksen mukaisesti myönnettyillä syvänmeren lajien pyyntiin oikeuttavilla kalastusluvilla, mutta ne eivät kuitenkaan saa olla voimassa enää 30 päivän syyskuuta 2012 jälkeen.

23 artikla
Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 2347/2002.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
[...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

LIITE I

1 jakso: Syvänmeren lajit

<u>Tieteellinen nimi</u>	<u>Yleisnimi</u>	<u>Haavoittuvimmat (x)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Nystypistinhai	x
<i>Centrophorus squamosus</i>	Suomupistinhai	x
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Tummavalohai	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Ruskosusihai	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Kuonosamettihai	x
<i>Dalatias licha</i>	Leijahai	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Isovalohai	x
<i>Apristuris spp</i>	Islanninkissahai	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Kaulushai	
<i>Deania calcea</i>	Lattahai	
<i>Galeus melastomus</i>	Rengaskissahai	
<i>Galeus murinus</i>	Pohjankissahai	
<i>Hexanchus griseus</i>	Kidushai	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Samettivalohai	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Purjehai	
<i>Scymnodon ringens</i>	Veitsihammashai	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Holkeri	
<i>Alepocephalidae</i>	Silokuoreet	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Atlantinsilokuore	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Silokuore	
<i>Aphanopus carbo</i>	Mustahuotrakala	
<i>Argentina silus</i>	Kultakuore	
<i>Beryx spp.</i>	Limapää	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Syvänmerenpunataskurapu	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Sillikuningas	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Sillikuningas	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlanttinnokkakuningas	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Lestikala	
<i>Epigonus telescopus</i>	Hohtosyväneahven	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Sinisuusimppu	

<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Keltaroussi	x
<i>Macrourus berglax</i>	Jäälestikala	
<i>Molva dypterigia</i>	Tylppäpyrstömolva	
<i>Mora moro</i>	Mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Sinimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Pilkkupagelli	
<i>Phycis blennoides</i>	Suomuturska	
<i>Polyprion americanus</i>	Hylkyahven	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Grönlanninpallas	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Välimerenroussi	
<i>Macrouridae</i> muut kuin <i>Coryphaenoides rupestris</i> ja <i>Macrourus berglax</i>	Lestikalat muut kuin lestikala ja jäälestikala	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Käärmemakrilli	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Piikkiankerias	
<i>Raja fyllae</i>	Pyörörausku	
<i>Raja hyperborea</i>	Jäärausku	
<i>Raja nidarosiensus</i>	Mustavatsarausku	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Skorpionikala	

2 jakso: NEAFC:n puitteissa lisäksi säännellyt lajit

<i>Brosme brosme</i>	Keila	
<i>Conger conger</i>	Meriankerias	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Hopeahuotrakala	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Isokalpapyrstö	
<i>Molva molva</i>	Molva	
<i>Sebastes viviparus</i>	Pikkupunasimppu	

Liite II

19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut erityiset tiedonkeruu- ja raportointivaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot, jotka on kerätty sekä unionin että kansainväliset vedet kattavalta alueelta eritellään unionin vesien tai kansainvälisiä vesien mukaan.

2. Kun syvänmeren kalastustoiminta on päällekkäistä jonkin toisen, samalla alueella harjoitettavan kalastustoiminnan kanssa, ensiksi mainittua koskeva tiedonkeruu on tehtävä erillään viimeksi mainittua koskevasta tiedonkeruusta.
3. Poisheitettävistä määristä on otettava näytteitä kaikissa syvänmeren kalastuksissa. Purettuja ja poisheitettäviä määriä koskevan näytteenottostrategian on katettava kaikki liitteessä I luetellut lajit sekä merenpohjan ekosysteemiin kuuluvat lajit, joita ovat esimerkiksi syvänmeren korallit, sienieläimet ja muut samaan ekosysteemiin kuuluvat organismit.
4. Jos sovellettavassa monivuotisessa tiedonkeruusuunnitelmassa vaaditaan, että pyyntiponnistustiedoissa on ilmoitettava troolikalastukseen käytetyt tunnit ja passiivisten pyydysten osalta niiden vedessäoloaika, jäsenvaltion on kerättävä ja oltava valmis esittämään yhdessä tällaisten pyyntiponnistustietojen kanssa seuraavat lisätiedot:
  - a) kalastustoimien maantieteellinen sijainti nostokertakohtaisesti aluksen kalastusenseurantakeskukselle toimittamien satelliittiseurantajärjestelmän tietojen perusteella;
  - b) kalastussyvyudet, joissa pyydyksiä käytetään, jos aluksen raportointi tapahtuu sähköisen kalastuspäiväkirjan avulla. Aluksen päällikön on ilmoitettava kalastussyvyys vakioitua raportointimallia noudattaen.